

'Ja, vi er ekstremt for folkets interesser!'

Sitatet er fra Else Berg, en av dem som kjempet aktivt mot nazistene under 2. verdenskrig og som kjemper aktivt mot nynazistene i dag. Else Berg la fram politikken til Rød Front på generalforsamlinga i Det norske Studentersamfund sist lørdag. Som gammel motstandskjemper var hun sjokkert over DKSF som kjemper for "demokratiske rettigheter" for nynazistene i dag.

De reaksjonære led et ynkværdig nederlag, 407 stemmer mot Rød Fronts 1361. Allerede tidlig på kvelden så vi hvor det bar: DKSFs kulturgruppe hadde laga et oppkok av Sangen om enhetsfronten av Brecht. Men de kom ikke langt med sin forflata utgave før de ble overdøvet av Rød Frontere som sang den riktige Enhetsfrontsangen. Slukøret gikk de av scenen mens "Slutt opp om arbeidernes enhetsfront, du som også er proletar!" runget gjennom Stor salen.

Rød Fronts stemmetall er det nest største i Rød Frontens historie. En stor seier, og et hardt slag for de reaksjonære! Men seieren er ikke bare "enda en Rød Front-seier". Seieren vil være en viktig inspirasjon for revolusjonære og progressive over hele landet til å ta opp kampen mot kommunisthetsen, og et klart bevis på at det nytter! Når de sier vi er ekstremister, skal vi svare med Else Berg: "Ja, vi er ekstremt for folkets interesser!"

"Vi glemte de røde tørklærne våre under kåpa", sa Else Berg om seg og sine kamerater da kommunisthetsen var på det verste etter krigen. Vi revolusjonære skal ikke glemme våre "røde tørklær" idag når hetsen trappes opp igjen. Vi er ikke redde for hetsen. Hetsen er et tegn på at vi er i framgang. Vi skal kjempe hardt mot den, slå den tilbake og vinne nye framganger.

Rød Front-seieren var en seier for hele den revolusjonære bevegelsen i Norge. Den viste at vi kan slå tilbake når reaksjonen sender sin svarte nyMcCarthyisme over oss.

Men Rød Front i DNS er langt mer enn bare et bevis på de progressives styrke i studentmassen.

Rød Front i DNS er først og fremst et helt konkret og materielt redskap i folkets tjeneste.

Rød Front i DNS betyr idag:
- konsekvent støtte til arbeidsfolks kamper, økonomisk og politisk

- kraftige demonstrasjoner til støtte for verdens folk i kampen for frigjøring. Støtte til det spanske folkets kamp mot fascismen og til FRAP, som leder denne kampen.

- kompromissløs kamp mot nynazismens framvekst i Norge

- en talerstol som propaganderer for arbeiderklassens kamp, mot begge supermakter, mot faren for krig, mot samarbidslinja i fagbevegelsen, for sosialismen

Disse tinga tilsammen betyr at Rød Front i DNS utgjør en ikke ubetydelig materiell kraft i klassekampen i Norge idag.

Den røde talerstolen forblir ikke rød uten kamp. DKSF har allerede annonsert at de ikke gir seg, at de skal stille igjen og igjen. Derfor må vi allerede i begynnelsen av neste semester dristig begynne å bygge Rød Fronten. Vi skal slå dem like grundig hver eneste gang de stiller!

FOR ET DNS I FOLKETS TJENESTE!

RØD FRONT I DNS !

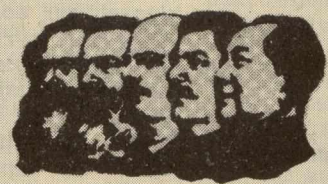

Else Berg.

Interiør fra generalforsamling i DNS

**kjøp og les
klassekampen**

**to ganger i
uka fra nyttår**

Den kommunistiske rørsla har vore utsett for harde åtak den siste tida. Anti-kommunismen har fått eit kraftig oppsving, ein anti-kommunisme av same merke som McCarthyismen i 50-åra. Brennpunktet i haust har vore suspensjonssakene i fagrørsla. Men suspensjonane er berre ein del av biletet: Vi høyrer at m-l'arane splittar Chilekomiteen, Kvinnefronten osv. Kommunistane "infiltrerer" aksjonen blant Hitra-bøndene. Tilhengjarane av eit fritt Palestina vert kalla anti-semittar. Borgarskapet framstillar nazistane og kommunistane som like ille eller kommunistane som verre og som årsak til framvoksteren av nazismen. Eller som ein NKP'ar sa det i Grafisk/Oslo: Vi er "rotter som kryper opp fra

unistiske partiet, AKP(m-l), styrkar si leing av denne kampen. Difor kjem dei ville åtaka no.

AKP(m-l) er den organiserte fortroppen i arbeidarklassen, AKP(m-l) har prova at det er eit kommunistisk parti. På Universiteta har NKS, studentorganisasjonen til AKP(m-l), gått i spissen for å kjempa for studentane sine interesse. Når borgarskapet kjem med ville åtak mot oss, veit vi at vi er på rett veg.

Kommunistane meiner at den einaste vegen til sosialisme er å knusa den borgarlege staten, å gjera revolusjon. All historisk røynsle seier at borgarskapet ikkje gjevfrå seg makta friviljug. Arbeidarklassen må

desse viktige spørsmåla. Alle progressive og revolusjonære må studera desse spørsmåla og ta stilling til dei!

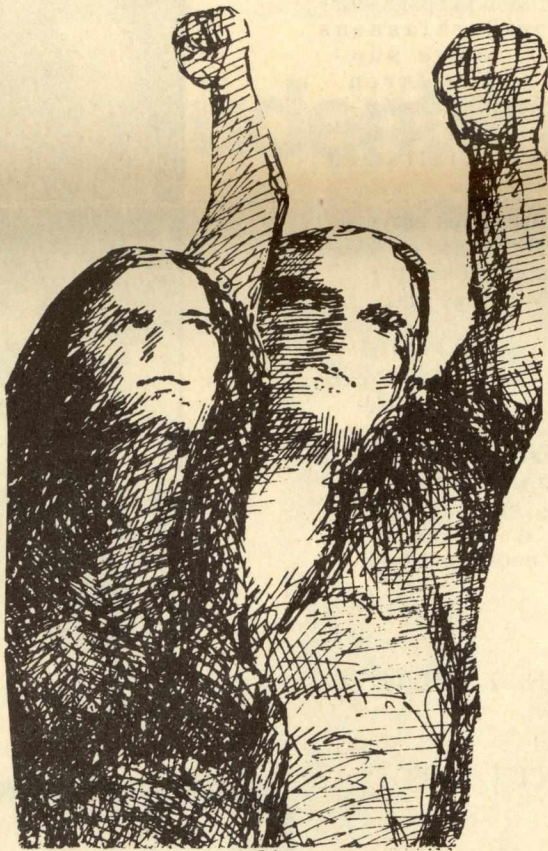
SV er ikkje noko alternativ for progressive og revolusjonære. SV er eit borgarleg arbeidarparti, det vil seie eit parti som førar fram ein borgarleg politikk med innretting på arbeidarklassen. I dag ser vi at SV tryggjar DNA ved makta, DNA som har synt seg å vera det mest dugelege partiet til å halda oppe den borgarlege staten. Samstundes er SV støttespelar for den eine supermakta, Sovjet. Eit parti som ikkje ein gong kan ta standpunkt mot ei imperialistisk supermakt, kan aldri leie kampen for sosialismen!

TA DEL I KAMPEN FOR REVOLUSJON OG PROLETAR-DIKTATURET !

kloakken for å ødelegge fagbevegelsen".

Vi er ikkje redde for hetsen. Vi er i mot han og vil kjempa mot han. Hetskampanja kjem avdi vi er i framgang, og målet er å isolera partiet frå arbeidarklassen, få partiet til å gi opp si revolusjonære line.

"Det er bra om vi blir angrepet av fienden, for det beviser at vi har trukket en skarp skillelinje mellom fienden og oss. Og enda bedre er det om fienden retter ville angrep mot oss og tilsverter oss fullstendig uten å tilkjenne oss en eneste god egenskap. Dette viser at vi ikke bare har trukket en skarp skillelinje mellom fienden og oss, men at vi også har oppnådd en hel del i vårt arbeid" (Mao tse Tung). Ja, dei ville åtaka på oss syner at vi har oppnådd mye. Sjå på suspensjonane. Kvifor kjem dei no? Monopolkapitalen og den borgarlege staten førebur permisjonar og oppseiningar i stor stil. Kriseforlik skal sikrast før tariffoppgjeret til våren. Men kamplina vinn framgang i arbeidarklassen, og det komm-

oppretta sin eigen stat, proletardiktaturet, med fullt demokrati for det arbeidande folk-et og diktatur over kapitalistane, pengefolka og statskapitalistane.

Kvifor er det så at arbeidarklassen har som si historiske oppgåva å styrta borgarskapet og byggja sosialismen? Kvifor er revolusjon og proletardiktaturet den einaste vegen å gå? Kan ein ikkje "reformera" den kapitalistiske staten over i sosialismen? Svaret på desse spørsmåla kjem ikkje av seg sjølve. Nett i synet på staten og vegen til sosialismen går det avgjerande skillet mellom revisjonistar og kommunistar. På studiesirklane våre tek vi opp

For kommunistane er det ei grunnleggjande, strategisk oppgåve å kjempa mot alle borgarlege retningar i arbeidarrørsla. Sosialismen kan aldri vinna fram utan i hard kamp mot all opportuniste. Kva er eit borgarleg arbeidarparti? Viktig spørsmål som du får høve til å diskutera på sirkel!

Vil du vita meir om kommunismen? Meld deg på ein av studiesirklane våre! Er du samd med oss? Då er det di plikt å organisera deg i den kommunistiske rørsla! Ta kontakt med NKS, på stands eller i kontortida vår, tirs-dagar og fredagar 13-16 i Korsgata 18.

BLI MED I NKS!

SUPERMAKTE OM ANGOLA

Kampen om Angola er i full gang. Flere imperialistmakter, med supermakta Sovjet som den åpent mest aggressive, kaster seg inn i kampen for å vinne innpass i landet og få del i de enorme rikdommene. Her hjemme gjør SV-lederne seg til et effektivt talerør for Sovjet ved systematisk å underslå Sovjets aggressivitet og ved sin dogmatiske etterplapring av den ene supermaktas splittelseslinje i Angola.

FNLA, MPLA og UNITA er de tre frigjøringsbevegelsene som kjemper om makta i Angola i dag. Vi skal se litt på bakgrunnen for borgerkrigen, en borgerkrig som er reaksjonær fordi den splitter folket og legger landet åpent for imperialismens plyndringer.

Helt siden frigjøringskrigen mot portugiserne startete i 1961 har alle disse tre bevegelsene kjempa innbitt mot koloniveldet (UNITA blei danna i 1966). 15. januar i år gikk de sammen om opprettelse av en overgangsregjering med deltakelse på lik linje av alle tre organisasjonene. (Alvor-overenskomsten). Avtalen brøt imidlertid sammen, for å gjenopprettes etter en overenskomst i Nakuru, Kenya. Denne varte med mindre avbrudd fram til 9. juli.

SOVJET OPPFORDRER TIL BORGERKRIG

Samarbeidsavtalen mellom de tre frigjøringsbevegelsene blei motarbeida av Sovjet fra første stund. Utover våren og sommeren, nettopp da de tre frigjøringsbevegelsene kom til enighet om en samarbeidsavtale, er det Sovjet forsynet MPLA med store våpenmengder og erklærer MPLA som den eneste frigjøringsorganisasjonen i Angola. I løpet av to måneder sendte Sovjet mer våpen til MPLA enn de samlet hadde sendt til Angola i løpet av de 14 åra Angolas folk drev direkte krig med Portugal. Dette er åpen aggresjon fra Sovjet. Det er ikke noe annet enn et forsøk på å splitte folket i Angola ved å sette frigjøringsbevegelsene opp mot hverandre og sjøl få innpass i landet. Sovjets aggressive innblanding understrekes ved at det pr. i dag er minimum 400 sovjetiske militære "rådgivere" i landet.

KRAVET OM NASJONAL ENHET

I sin tale i Dar es Salaam 12. november gikk president Nyerere på det skarpeste mot enhver utenlandsk innblanding i Angola. Han retta seg eksplisitt mot USA, Sovjet og Frankrike. Nasjonal enhet er en betingelse for Angolas sjølstendighet, sa han. OAU (Organisasjonen for afrikansk enhet) har gjentatte ganger oppfordra til forsoning mellom de tre frigjøringsorganisasjonene. Organisasjonen har i skarpe ordelag fordømt Sør-Afrika og Sovjet for direkte og åpen innblanding i Angola.

SV på imp

Kinas holdning til striden i Angola er klar: MPLA, FNLA og UNITA må bilegge kampene seg imellom og danne en nasjonal enhetsregjering. Det har vist seg at det er fullt mulig å forene de tre frigjøringsorganisasjonene. De har stått sammen før. Kina går skarpt ut mot all utenlandsk innblanding i Angolas indre anliggender. Når borgerpressen forkynner at Kina bare støtter en av frigjøringsbevegelsene, er dette ikke annet enn ren og skjær løgn. Kina står dermed på linja til den tredje verdens folk og OAU.

NKS støtter linja til den tredje verdens folk mot imperialismen. Vi støtter alle de tre frigjøringsorganisasjonene, og det er løgn at vi f.eks. går imot MPLA. Vi må avsløre supermaktens råtne spill om Angola, og på det skarpeste gå mot enhver innblanding. Det som skjer i Angola i dag er derfor ikke bare en intern borgerkrig. Imperialismaktenes gjør hva de kan for å blåse til ilden. I denne situasjonen må vi kreve alle utenlandske tropper ut av landet og oppfordre til nasjonal enhet. Kampen mot imperialismen, mot Sovjets og USAs infiltrasjon og forsøk på overherredømme er det viktigste i kampen for sjølstendighet og frihet for Angolas folk.

NE KJEMPER

erialismens side

SV-LEDELSEN STØTTER IMPERIALISMEN

Imperialismaktenes aggresivitet mot Angolas sjølstendighet må fordømmes på det kraftigste. I Norge ser vi imidlertid at SV-ledere driver lakeivirk-somhet for supermakta Sovjet ved at de ensidig hyller MPLA som den eneste frigjøringsbevegelsen. Gjennom sin dogmatiske etterplapring av Sovjet gjør SV seg til et effektivt talerør for den ene supermaktas interesser.

FAKTA OM ANGOLA

- ligger på vestkysten av Afrika mellom Zaire i nord og øst og Namibia i sør
- flateinnhold 1,2 mill. km²
- innbyggertall mellom 5 og 6 millioner, overveiende afrikanere
- ett av de rikeste land i Afrika med enorme mineralrikdommer - jernmalm, mangan, svovel, uran - og et stort jordbrukspotensial med vekt på kaffe, sukker, bomull og tobakk
- diamantindustri med amerikansk og sør-afrikansk kapital
- oljeforekomster som utvinnes av bl. a. Gulf Oil, Exxon, Mobil

FRAP-komite dannes i Norge!

I 36 år har fascismen undertrykt Spanias folk på det grusomste. Etter en heltedmodig kamp i 3 år (1936-39), måtte folket gi tapt for overmakta til Franco, Mussolini og Hitler.

Nå er Franco død, men det forandrer ikke en tøndel ved fascismen i Spania som nå bare har skiftet form til et monarki. Dette understreker den spanske studentorganisasjonen FUDE i et brev til Rød Front i DNS i Oslo. FUDE er med i FRAP, enhetsfronten som med våpen i hand leder den spanske motstandskampen.

I brevet fra FUDE fortelles det hvordan spanske studenter tortureres til døde i spanske fengsler, men også hvordan det spanske folk under FRAPs ledelse daglig yter større motstand mot bandittregimet.

For å kunne føre den politiske og militære kampen i total illegalitet, kreves det store økonomiske mid-

ler. I brevet til Rød Front ber FUDE om økonomisk støtte i den proletariske internasjonals navn.

På generalforsamlinga ble det samla inn mange tusen kroner til FUDE. Rød Front har tatt initiativ til dannelse av en FRAP-komite i Norge. Formålet skal være å samle økonomisk støtte til FRAP og å spre informasjon om det spanske folkets kamp mot fascismen.

SLUTT OPP OM FRAP-KOMITEEN I NORGE!

STØTT DET SPANSKE FOLKETS KAMP MOT FASCISMEN!

Trovik knebler ytringsfriheten

Veit du at nå skal studentene på HF gå til universitetsdirektør Trovik for å få stempla vegg-avisene sine før de kan henges opp? -og vil de ha stands, så må de ha skriftlig tillatelse til det?

Dette kan ikke oppfattes som annet enn starten på en bevisst politisk sensur. Hvis noen trur at alle veggviser likevel vil bli stempla og godtatt, og at alle stands vil bli tillatt, tar de feil. Da måtte jo den eneste mulige begrunnelsen for utkjøret være at Trovik ville gi HF-studentene mere mosjon - og det er direkte latterlig.

HVA HAR SKJEDD

Bakgrunnen er alvorlig nok. Det starta med at professor Fjeld-Halvorsen på Nordisk Institutt reiv ned ei veggavis om Hammerverksaka. Begrunnelsen han ga for det var at ordet klassedom forekom, en uhyrlighet i et rettssamfunn som vårt. Det forurensa hans arbeidsplass, derfor måtte det vekk. Så skreiv han et brev til Trovik, som i sin tur kom med utkjøret: heretter skal alle vegg-avisar på HF stemples på hans

kontor og alle stands innhente tillatelse før de kan settes opp.

Nå rives alle ustempla vegg-avisar ned og stands uten tillatelse blir fjerna. Trovik bruker betjentene til å gjøre jobben for seg. Dette kan skape store motsetninger mellom de ansatte og studentene, og vil sikkert passe Trovik godt, men vi kan ikke godta det. Det er ikke betjentene vi må kjempe mot, men Trovik og det som fins av Fjeld-Halvorsen'er rundt oss.

De aller fleste studentforeninger og organisasjoner bruker vegg-avisar og stands flittig og ofte i proagendaen sin, de informerer og diskuterer. Enkeltstudenter gjør det samme. Altså rammer angrepet alle i første omgang. Men når vi veit bakgrunnen for at Trovik i det hele tatt kom med utspillet sitt, veit vi også at den var klart politisk og djupt reaksjonær. (Fjeld-Halvorsens private sensur av Streikestøttekomiteens veggavis) Ut fra dette er det ikke vanskelig å forstå at det på sikt er de progressive og revolusjonære organisasjonene de ønsker å kneble.

SAMSKIPNADENS BUDSJETT FOR 1976:

INNHALDET I SAMSKIPNADENS BUDSJETT

Samskipnadens budsjett for 1976: Nytt knallhardt angrep på studenter og ansatte.

1. Prisstigning i kantine på minst 11%. Dette betyr at kjøttretter kommer opp i 10,25 i snitt, og fiskemiddager 9,25 i snitt.
2. Hyblene går opp 11%. Dubletter, ekteparleiligheter kommer på 730 kr. for en 30-40 kvadratmeter.
3. Innskrenkninger i sentralbordtjenesten og resepsjonstjenesten. Reduksjon av serviceytelsene.
4. Inndragning av 44 stillinger i Samskipnaden. Samskipnaden sparer 2,5 millioner, mens ansatte får hardere arbeidsplasser og utrygge

arbeidsplasser. Studentene får lengre køer, dårligere mat og dårligere kantineforhold.

5. Universitetsforlaget får 1,5 mill. mindre til investering og må tjene inn 800 000 mer i 1976. Det betyr at bokproduksjonen legges opp til å dekke bøker som "selger", det betyr: neglisjering av små opplag, lavere dekning av nynorsk og småfagenes behov for lærebøker.
6. Immatrikuleringsavgifta settes opp til 250 kr. - en økning på 150 %! (Indeksregulert med tilbakevirkende kraft!)
7. Samskipnaden sitter tilbake med ca. 1,8 mill. i underskudd som dekkes ved: ytterligere prisøkninger, via semesteravgifta, ved rasjonaliseringer, eller ved økte statstilskudd.

De ansatte og studentene skal bære byrdene

VÅR HOLDNING TIL DETTE BUDSJETTET

Så lenge staten fører sin utarmingspolitikk overfor studentene og Samskipnaden, vil Samskipnaden være i kronisk krise. Staten har gjennom en årrekke utarmet og undertrykt studentene som gruppe og lagt større og større byrder på Samskipnaden. At denne utviklinga har gått langt over streken viser de landsomfattende protestene mot denne politikken.

I denne situasjonen er det at det lanseres teorier om "en rimelig prisstigning" og "rimelig realforbedring" av studentenes kår.

Kan det eksistere "rimelig" undertrykking??? Men se, dette er det visse studentgrupperinger og studentparlamentarikere byr oss. Det mest groteske eksempelet er det nylig vedtatte forslaget om å øke immatrikuleringsavgifta fra 100kr. til 250 kr. Pampene fant ut at avgifta ikke var regulert på ei stund, og fant en "rimelig" indeksregulering med tilbakevirkende kraft fra 1950-åra! Begrunnelsen var som vanlig en enhetspolitikk med de ansatte der begge parter skal "yte maksimalt".

Men også når det gjelder spørsmålet om prisstigninger innafor Samskipnaden, hever det seg røster som sier at vi må følge med på prisgalloppen - at noe annet ville være "urimelig". Urimelig overfor hvem? Som kommunister er vi for å slåss mot enhver forverring, enten den kommer i form av lavere inntekter eller høyere utgifter. Vi er for å bremse forverringen, oppnå delreise. Vi kan ikke gå med på "rimelig" forverring eller "rimelig" undertrykking.

Uansett hvilke reguleringer og omkalfatringer som blir foretatt med dette budsjettet, gjenstår det faktum at det er et nytt krisebudsjett, et krisebudsjett som vil bli løst ved å velte byrdene over på studenter og ansatte. Som kommunister mener vi det er riktig å markere en kraftig protest mot dette budsjettet, at vi igjen må reise krav til staten om direkte og varige tilskudd, at vi må reise kravet "Ingen prisstigninger i 1976".

Vi har erfaringene fra en langvarig husleiestreik bak oss. En av erfaringene var at slik langvarig kamp ikke var udelte heldig for kampen. Seige slitninger er til fordel for Samskipnaden og staten. Vi mener folk på studentbyene bør starte å organisere seg til protest og til kamp, budsjettet betyr et nytt hardt slag mot økonomien vår, og kampformene må vurderes i lys av de gode og dårlige erfaringene vi har høstet av husleiestreiken i 1975.

INGEN PRISSTIGNING I 1976

KAMP MOT RASJONALISERING OG UTRYGGE ARBEIDSPLASSE

STATEN HAR ANSVARET FOR STUDENTENES VELFERDSTILBUD OG DE ANSATTES ARBEIDSPLASSE

SEMESTERAVGIFTA NED TIL 35 KRONER

IMMATRIKULERINGSAVGIFTA MÅ IKKE HØYNES

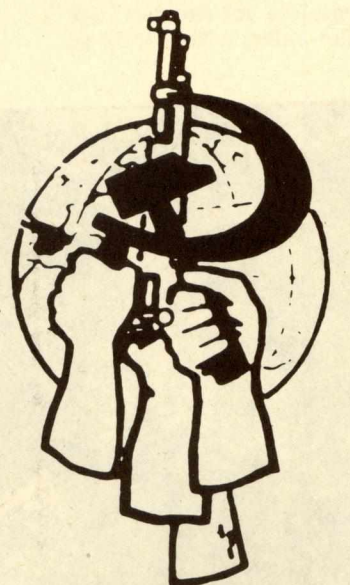
STATEN MÅ YTE VARIGE OG DIREKTE TILSKUDD TIL SAMSKIPNADENS DRIFT

STUDÉR DEN KOMMUNISTISKE TEORIEN

Oppbrudd starter her ei studie-spalte hvor vi vil gjengi utdrag fra viktige verker i marxismen leninismen. Utdraget denne gangen er fra Hva må gjøres? av Lenin, hvor han bl.a. på det sterkeste understreker betydninga av teoretisk skoleing og teoretisk kamp. "Uten noen revolusjonær teori kan det ikke finnes noen revolusjonær bevegelse". Vi bringer Lenins oppfordring videre, studer den marxist-leninistiske teorien!

"Noen begynte å si: Arbeidernes store masse har ennå ikke selv satt fram såvidtfavnende politiske kampoppgaver som de revolusjonære "tvinger inn på dem," de må ennå kjempe for de nærmeste politiske krav, føre "økonomisk kamp mot arbeidsgiverne og regjeringen" (og til denne for massebevegelsen "tilgjengelige" kamp svarer selvsagt også en organisasjon som er "tilgjengelig" for selv den mest uskolerte ungdom). Andre, som står fjernt fra enhver "gradvishet", begynte å si: en kan og må "gjennomføre den politiske revolusjon", men til det behøver en absolutt ikke å skape en sterk organisasjon av revolusjonære, som oppdrar proletariatet gjennom en seig og utholdende kamp; til det er det nok at vi alle griper til den "tilgjengelige" og allerede velkjente klubba. For ikke å tale i bilder - at vi organiserer en generalstreik eller at vi påskynder arbeiderbevegelsens "trege" gang ved hjelp av den "eggende terror". Begge disse retningene, både opportunistene og "revolusjonistene", avfinner seg med det rådende dilettanteri tror ikke på muligheten av å bli kvitt, forstår ikke vår første og alvorligste praktiske oppgave: å skape en organisasjon av revolusjonære, som makter å sikre seg energi, fasthet og kontinuitet i den politiske kamp."

V. I. Lenin: "Hva må gjøres?" (s. 109, Ny Dag-utgave).

NKS/Oslo har kontortid hver tirsdag og fredag kl. 13-16 i Korsgata 18.

Oppbrudd utgis av NKS ved de høyere læresteder i Oslo.

Ansvarlig: J. Gunnerud.

Trykt i offset hos
A/S Duplotype
Oslo 1975